

2003:22

Interpellation av Ann-Katrin Åslund (fp) om klotter

Klotter tillhör den mer efterhängsna skadegörelsen i Stockholms stad. Och antagligen den mest kostsamma. Den av staden tillsatta Klotterkommissionen uppskattar skadegörelsen enbart i Stockholms stad till 20 miljoner kronor. SL uppskattar sina kostnader till 100 miljoner kronor.

Klotter är dessutom ett socialt problem. För att klargöra om klottrande är en inkörsport till grövre brottslighet pågår en undersökning vid kriminologiska institutionen vid Stockholms universitet. I ett första publicerat arbete har 70 pojkar i åldern 13-14 år som greps för klotter 1995 i Stockholm studerats. I forskningsrapporten framgår att 30 procent av dem som åkt fast för klotter går vidare i en kriminell karriär vid sidan av klottrandet, med bilstölder, inbrott, hot, våld och ibland även narkotikabrott. 10 procent går vidare till ännu grövre brottslighet. Till detta kommer de 15 procent som i undersökningen kallas "graffitispecialister". De har också etablerat en lång kriminell karriär, men brotten är alla graffiti-relaterade. Totalt sett har alltså mer än hälften av de gripna klottrarna gjort en kriminell karriär, vilket förefaller att vara en högre siffra än vad vi skulle kunna finna hos varje tänkbar kontrollgrupp.

Samtidigt som vi konstaterar detta höjs röster för att kommunerna ska införa legala klotterväggar och graffitiskolor. Erfarenheterna av dessa är dock entydiga. Samtliga försök med legala graffitiväggar i Stockholm har slutat i ökat klotter, som när en legal graffitifestival i Husby urartade med omfattande förstörelse och vandalism som följd. Vi har försökt med så kallade legala graffitiväggar i Stockholm, till exempel i Nacka, Aspudden och på Söder. Resultaten har alltid varit att den illegala graffiti:n ökar, och det gäller inte bara Stockholm. Även i Göteborg har en s k legal vägg alldeles nyligen visat att klottret snarare ökar.

Dessutom finns det i de flesta storstadsområden väggar där man kan måla utan risk att åka fast och där det inte rutinmässigt saneras. Det finns alltså i praktiken en slags "halvlegala" väggar att måla på. Trots detta väljer de flesta

graffitimålare att gå lös på annan privat och offentlig egendom, såsom tunnelbanor och bostadshus.

Med anledning av detta vill jag fråga ansvarigt borgarråd:

Kommer Du att verka för att nya kommunala legala graffitiväggar införs?

Stockholm den 3 mars 2003

Ann-Katrin Åslund